

idetmindste let at kunne føre til en altfor stor Bebyrdelse for Statskassen, kan komme til et mere ordnet Standpunkt, og hvorledes man navnlig kan formindste Beløbet af Gageringssummen til de kongelig Ansatte og især den Pensionssbyrde, som er paavæltet Statskassen, fordi man tidligere maaskee fulgte mindre rigtige Regler i saa Henseende, maaskee i enkelte Tilfælde er gaaet frem med en altfor stor Liberalitet mod Enkelte, maaskee ikke har været uøieregnende nok ved enkelte Ansættelser, saa at man det ene Aar ansatte, Kunstnere, som man det næste eller saa Aar derefter maatte afskedige med Pension. Man har derfor foreslaaet Bestemmelser, som forekomme mig, naar jeg sammenligner §§ 5 og 17, at maatte føre til saadanne Vanstueligheder for Bestyrelsen og til en saadan Hæmmelse af dette Konstinstituts Udvikling, at jeg virkelig ikke indseer, hvorledes det skulde kunne gaae, naar disse Bestemmelser skulle overholdes. Det er mig ubehageligt, at jeg efter Forretningsordenen ikke her tør gaae ind paa de forfjellige Paragraphers specielle Indhold, men, forsaavidt der er udtalt Principer i dem, troer jeg dog, at jeg tør nævne dem. Jeg maa bede om Undskyldning, at jeg nævnte et Par feile Paragrapher, nemlig 5 og 17; det er feet, fordi jeg havde liggende for mig det Lovudkast, som er udarbejdet af Kommissionen og fulgte med dens Betænkning. I Ministeriets Udkast ere de Paragrapher, til hvilke jeg sigtede, § 8, sammenholdt med § 14. Det er nemlig bestemt i § 8, at samtlige Gager til Kunstnere ikke tør opløbe over en vis Sum, og man har dernæst bestemt, at kun $\frac{2}{3}$ af hele denne Gagestørrelse, der er sat til 49,000 Rbd. maa anvendes til de kongeligt Ansatte. Det Beløb, som maa anvendes til disses Gagering maa altsaa ikke opløbe til Mere end 32,700 Rbd., og nu hedder det, „indtil dette Tal ved Afgang af de nu fgl. ansatte Skuespillere og Kunstnere er naaet, maa, hver Gang en af disse Gager bliver ledig, kun $\frac{2}{3}$ af den anvendes til Gage eller Gageforbedring for kongeligt ansatte Skuespillere og Kunstnere.“ Spørge vi nu, hvad det Beløb udgjør, som gaaer til de kongeligt Ansatte for nærværende Tid, vil man finde, naar man seer hen til de Data, der her-

om indeholdes dels i Motivverne, dels i Kommissionens Betænkning, at Gagerne til de nærværende fgl. Ansatte beløbe sig til Meget mere end de foreslaaede 32,700 Rbd. Efter et Dypgivende i Kommissionens Betænkning udgjør Gagerne til de fgl. Ansatte for nærværende Tid 48,000 Rbd.; men, om end dette Beløb ved den foreslaaede Omregulering kan reduceres, er det udenfor al Tvivl, at Gagerne til de kongeligt Ansatte ville udgjøre idetmindste 5 à 6,000 Rbd. mere end hine 32,700 Rbd. Der maa altsaa afgaae fgl. ansatte Kunstnere med et Gagebeløb af omtrent 10,000 Rbd., førend man kommer ned til det normale lave Standpunkt for Gagerne til de ved Theatret fast Ansatte. Naar der nu i den lange Mellemtid, som vil hengaae inden dette kan naaes, afgaaer Enkelte af de nuværende fast Ansatte, som høre til den Klasse, der ogsaa for Fremtiden skal være fast ansat, saa vil Bestyrelsen ikke have mere end $\frac{2}{3}$ af de saaledes Afgaaedes Gage, for dermed enten at kunne lønne nye dygtige Talenter, som allerede have udstaaet deres Prøve, og som det kunde være høist magtpaaliggende for Theatret at engagere fast, eller for dermed at forbedre andre fast ansatte Kunstneres Gager, hvortil de høiligen kunne trænge; og der vil i mine Tanker deri ligge en meget betydelig Hindring for Bestyrelsens Virksomhed og frie Bevægelse til Konstens Lørd, ligesom det i Praxis vil vise sig, hvor vanskeligt det paa denne Maade vil blive for Bestyrelsen at tage Hensyn til Kunstnerens Lørd og til de Fordringer, som de ville troe sig berettigede til at gjøre, at deres Stilling skal forbedres, naar og i samme Grad, som Theatret synes at vinde Kræfter dertil ved Andres Afgang. At Bestyrelsen efter Loven kun kan disponere over $\frac{2}{3}$ af de Gager, som for Fremtiden blive frie i en vis Klasse, vil uægteligt, saa forekommer det mig, være til stor Skade, naar Konstanstalten under givne Omstændigheder har Krav paa, at det fulde Gagebeløb, som saaledes er blevet fri, anvendes i samme Retning og i samme Diemed som forhen. Men hertil kommer endnu en anden vigtig Bestemmelse, som Loven indeholder, og som maaskee kan gjøre det umuligt for Theaterbestyrelsen i meget lang Tid at lade kunne til-